

MOTERŲ DIRVA

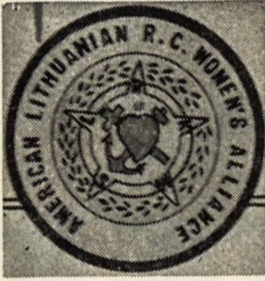
1960 m. vasario mėn.

February

Nr. 2

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

*A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas*

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American - Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help

Editorial and Business Address: 205 Luelde St., So. Bend 14, Ind

TURINYS — CONTENTS

Motinos Vaidmuo Lietuvybės Išlaikyme	4
Kaip Atsirado Vasario 16-sios Aktas .	6
Užsienio studentai JAV-bėse	8
Prel. Juras Pakeltas į LKM Akademijos Garbės Narius	9
Kuopų ir Apskričių Veikla	11
What is the Worth of a Wife	17
Are You a Gossip? (Part II — Conclu- sion)	18
Genevieve Kaneb's Report on the WUC- WO Congress, Rome, 1957 (Conclu- sion)	20
Language as a Weapon of Russification	24

REDAKTORE - EDITOR:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend 14, Ind.

BENDRADARBES - FEATURES:

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N. J.; Uršulė Dau-
kantienė, Worcester, Mass.; Irene Kazanauskas, Chicago,
Ill.; Kunigunda Koblinskienė, Brockton, Mass.; Ada
Skučienė, Plainfield, N. J.; Antonia M. Wackell, Wor-
cester, Mass., and Betty Brighton.

"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."
Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose
reikaluose rašykite redaktorei.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C.
Women's Alliance. Subscription yearly U. S. — \$2.50
Foreign — \$3.00. Single copy — 25 cents.

MOTERŲ SAJUNGOS

DIREKTORĖS

1960 - 1961 M.

CONNECTICUT

Charlotte Serwo
1064 Boulevard
W. Hartford 7, Conn.

ILLINOIS

Ann Slazas
321 Victor St.
Westville, Ill.

MASS., MAINE ir N. H.

Agnes Drevens
87 Kinsman St.
Lowell, Mass.

MICHIGAN

Stephanie Kryger
1576 Quarry Ave.
Grand Rapids 4, Mich.

NEW YORK ir NEW JERSEY

Adelė Krutulienė
706 Clinton St.
Linden, N. J.

OHIO

Bernice Williams
3694 Woodridge Rd.
Cleveland Hgts 21,
Ohio

PENNSYLVANIA

Julė Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA

Albina Pošklene
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Leona Carberry
8 Sheffield Rd.
Worcester, Mass.

Elzbieta Pauraziene
17403 Quincy Ave.
Detroit 21, Mich.

Moterų Dirva

1960

VASARIS (FEBRUARY)

VOLUME, 44 No. 2

AR MES VISOS RŪPINAMĖS NAUJŲ NARIŲ VERBAVIMU?

Moterų Sąjungos Naujų Narių vėjus, kuris prasidėjo spalio 1 d. baigsis BALANDŽIO 1 d. Tai matot, neliaka nei dviejų mėnesių iki užbaigimo dienos. Tat, mielos sąjungietės, negaiškime. Likusiame laike, biski išsijudinkime ir pilnos entuziazmo užbaikime šį generalinį vėjų sėkmingais rezultatais. Lai šitas vėjus tampa istoriniu!

Nepamirškime, kad yra ir premijos paskirtos šiam vėjui, būtent: už kiekvieną naują narę į Pomirtinės arba Pašalpos skyrius bus mokama — \$3.00 įrašius į \$500 Apdraudos skyr.

\$2.50 įrašius į \$300 Apdraudos skyr.

\$1.50 įrašius į \$150 Apdraudos skyr.

Už prirašymą nemažiau dešimties naujų narių į Apšvietos skyrių — \$5.00.

Vajaus metu visi kiti darbeliai turėtų turėti mažesnę svarbą. Reikšmingiausias organizacijos darbas tai narių skaičiaus ugdymas. Be narių, neliks nei darbų. Šis mūsų organizacijos veikimas yra svarbus ir reikšmingas. Prašinėkite, kvieskite visas Amerikos lietuves stoti su mum kartu po vieną vėliava. Nesiskaldykime į šimteriopas draugijėles, kurių balsas išnyksta prieš smarkų priešininką. Mūsų katalikiška - lietuviška priedermė yra dirbti Dievui ir Tėvynei. Po vieną mažą ką nuveiksime; visos drauge — "kalnus nuversime". Sąjungietės, į darbą!!

Redaktorė

ARTIMAS

Kas su savo artimu gyvena neapykantoje, negali gyventi taikoje su Kristumi.

Šv. Augustinas

Geriausias būdas padaryti savo gyvenimą malonu sau yra stengtis jį daryti malonų kitiems.

A. Graf

Į šulinį, iš kurio geri, negalima mėtyti akmenų.

Talmudas

Iš Juozo Prunskio RINKTINĖS MINTYS

MOTINOS VAIDMUO LIETUVYBĖS IŠLAIKYME

JONAS MIŠKINIS

Neribota motinos meilė savo vaikui eina išvien su pasiaukojimu ir savęs išsižadėjimu. Nėra skausmo, kurio motina nesutiktų iškęti, nei vargo, kurio negalėtų pakelti, kad tik jos vaikui būtų gera. Vaikas motinai brangesnis už gyvybę. Tas motiniškos meilės jausmas gali apimti net svetimus vaikus, jis nori išgydyti visas pasaulio žaizdas. Ši motiniškoji meilė gydo, globoja ir auklėja.

Vydūnas taip apie motinos meilę kalba: "Būdamos motinos, moterys yra ypatingai reikšmingos naujajai kartai, būtent savo vaikams. Ale ne vien tuo, kad jos globia, bet labiau tuo, kad iš jų gyvenimo, iš jų kraujo, jų nuotaikos ir vidinių pergyvenimų tenka vaikams, ką jie iš motinos paveldėja. Vaikai kalbą tikriausiai išmoksta iš motinos. Su jos kalba persimeta ant jų nuolatai motinos sąmoningumas, visas vidinis jos gabumas, jos malonumas, nuoširdumas, teisingumas ir švelnumas."

Iš tikrųjų niekas kitas taip kaip motina negali įžvelgti į savo vaiko sielą. Tik motina, natūralaus instinkto vedama, sugeba surasti vaikuose visus netobulumus ir blogus palinkimus, tik ji sugeba juos taisyti ir vaiko valią lenkti į gera. Į tai ji įdeda visą savo sielą. Gražiai viena motina išsitarė: "Mes esame laikai — kokios mes, toki ir laikai." Iš tikrųjų motinos gali duoti laikui charakterį, todėl priaugančiai kartai motina yra viskas. Rašyto-

jas H. Schilgen sako, kad jaunimas be tikros motinos meilės yra tartum pavasaris be saulės spindulių. Be jokių ypatingų žodžių, be audringų pabarimų ar bausmių motina sugeba įkvėpti vaikui tai, ko ji nori. Visas dorybes, kurias skelbia mokslininkai ir pamokslininkai, tik motina gali pilnai išugdyti vaiko sieloje. Tad ir tėvynės meilę ugdant, reikėtų nepamiršti tikrojo kelio — motinos.

Šiandien mes labai sielojamės lietuviybės išlaikymu. Su baime žiūrime į jaunimą, kuriam gresia didelis nutautimo pavojus. Šiais klausimais mes daug diskutuojame, kalbame ir rašome. Tačiau pirmiausia mūsų visų akys turėtų nukrypti į motiną. Ji geriausiai gali išlaikyti vaikų lietuviybę ir gal neapsiriksime pasakę, kad tik ji viena tai gali. Jeigu ji savo vaikui neįkvėps lietuvių tautos ir lietuvių kalbos meilės, nieko nepadės nei mokyklos nei organizacijos. Juk ar ne lietuvių motina išsaugojo savo vaikuose tėvų kalbą, papročius ir tradicijas ilgais rusų viešpatavimo metais?

Lietuvė motina jau nuo senovės buvo garsi savo giliu tikėjimu ir tautos meile. Kaip gi kitaip galėtume išaiškinti tai, kad mūsų senosios kartos motulės, vos iš maldaknygės mokėjusios paskaityti, sugebėjo išauklėti tiek kilnių ir garbingų vyrų bei moterų, tiek narsių didvyrių ir karių, kurie privedė jaunąją kartą prie Lietuvos nepriklausomybės kelio. Nors, gyvenant šiaudinėje pastogėje, gal ir nebuvo

tiesk pavojų nuslopinti lietuvių kalbą ir papročius, kaip yra dabar, gyvenant didmiesčiuose ir nuolat bendraujant su svetimaisiais, bet reikia neužmiršti, kad dabartinės mūsų motinos yra mokslus išėjusios, daugiau išsilavinusios negu anų laikų motulės sengalvėlės, todėl jos gali savo vaikus ir nuo šių didesnių pavojų apsaugoti, jeigu tik rimtai stengsis.

Nereikia pasiduoti apatijai ir manyti, kad ne nuo mūsų priklauso ateitis. Būtų labai klaidinga galvoti, kad rusų sprespaudos ir spaudos draudimo laikais Lietuvoje tautos meilė ir kalba nežuvo, tik susidėjus ypatingoms aplinkybėms ir visai nepriklausomai nuo mūsų tautiečių pastangų. Užtenka tik pažvelgti į tuos dar netolimus laikus: kiek žmonių žuvo, kiek į kalėjimus pateko ar mirė ištėrmime! Ar visa tai įvyko atsitiktinai? Ne, tai buvo heroiškos lietuvių pastangos, nebijant nei kalėjimo nei mirties, kad tik galėtų iškovoti savo tėvynei laisvę.

Todėl nei šiandien nereikia įsivaizduoti, kad mūsų jaunimui pa-

vojai yra per daug dideli ir nenugalimi. Reikia tik aiškaus noro, supratimo ir pastangų. Jeigu anais laikais Lietuvą išgelbėjo tik įgimtas kiekvienam lietuviui ir ypač kiekvienai motinai tautybės jausmas, tai šiandien, kai tas jausmas dar yra ugdomas ir gilinamas visokiomis filosofinėmis sąvokomis, turėtų būti įmanoma išsaugoti vaikus nuo per greito nutautimo.

Lietuvių tautos padėtis šiuo metu yra labai kritiška, gyvename tikrai tragiškose aplinkybėse, todėl esama padėtis iš kiekvieno lietuvių reikalauja didelio fizinių ir dvasinių jėgų įtempimo. Tokia padėtis gali trukti dar ilgai. Šis jėgų įtempimas ilgainiui turės išaugti į tvirtą ir atsparų lietuvių būdą. Šiame tvirto ryžto ir atsparaus būdo ugdyme lietuvių motina turės lemiamos reikšmės. Kokios yra dabartinės mūsų motinos, tokia bus ir Lietuvos ateitis. Tad kiekviena motina turėtų rimtai pagalvoti, kokių konkrečių uždavinių turi imtis, kad jos vaikai pasilikytų lietuviai.

“Laiškai Lietuviams”
1958 m. vas. mėn.

SIBIRO TREMTINIO MALDA

*O Dieve! Tu mylimas mūsų Tėveli,
Gragžink mus Tėvynėn. Tu viską gali.
Nyku čia mums būti svetimoj šaly.
Nerimsta jau mintys ir nyksta mūsų galios*

*Toli nuo Tėvynės, mums dienos nemielos
Mes skurstam, mes alkstam be žemės gimtos.
Palaimink mūsų viltį, sustiprink mūsų sielą
Ir leisk sugrižt iš tremties nelemtos.*

*O Dieve! maldaujam Tavo Visagalis,
Pažvelki į mūsų širdis į sielos gelmes.
Ir viltį ir skausmą ir tremtinio dalią
Į Tavo rankas atiduodame mes.*

E. K.

KAIP ATsirADO VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS AKTAS?

Kaip žinoma, Lietuvos Taryba 1918 metų vasario 16-ją vienu balsu nutarė kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes su Lietuvos Nepriklausomybės deklaravimu, drauge prašydama pripažinti Nepriklausomą Lietuvos valstybę.

Vasario 16-sios akto originalą pas save laikė dr. J. Basanavičius, bet po jo mirties tarp jo palikimo nerasta. Lietuvos Tarybos vasario 15 dienos posėdžio, kuriame buvo sutarta, kokį aktą paskelbti, protokolą turėjo prof. Vaclo. Biržiška, kuris teigęs, kad jį paslėpęs saugioje vietoje Vilniuje. Taigi, ir šio svarbaus dokumento likimas konkrečiai nėra žinomas.

Vienas iš vyresniosios kartos veteranų, prof. J. Kaminskas, viešai paskelbė žiupsnį savo atsiminimų, kuriais pavaizduoja to meto nuotaikas, kovą su okupantais, kaip jie norėjo Lietuvą sujungti "amžiniais ryšiais su Vokietija", kaip buvo ruošiamasi Lietuvai primesti Uracho kunigaikštis, numatytas pavadinti "Mindaugo II-jo vardu", ir t. t.

1918 metų vasario mėn. 16 dieną apie 11-tą valandą Lietuvos Tarybos nariai susirinko Lietuvių Komiteto patalpose Vilniuje, Didžioji g-vė 30. Buvo visi dvidešimt. Dar tik vakar posėdžiavusi Jono Vileišio erdviam bute. Taryba pagaliau visais balsais nutarė Nepriklausomybės akto tekstą, ir dabar jis reikėjo pasirašyti. Visus vienijo jausmas, kad daromas lemiamas žingsnis, gal svarbiausias iš visų Tarybos iki šiol darytųjų. Pakili rimtis. Tik vasario mėnesio pirmoje pusėje, kai

Tarybos dauguma pagaliau sutiko priimti keturių pasiūlytąjį Nepriklausomybės Akto tekstą, kuriame apie "amžinąjį" su Vokietija ryšį jau nieko nebebuvo minima, išėjusieji Tarybon grįžo, ir Akto tekstas vasario mėn. 15 dieną visais balsais buvo priimtas.

Dabar tas Nepriklausomybės Akto tekstas, gražiai dideliame lape surašytas, gulėjo ant stalo. Laikiniškai ėjęs Tarybos pirmininko pareigas dr. Jonas Basanavičius (Antanas Smetona, akto tekstą priėmus, iš pirmininkų buvo pasitraukęs) dar kartą jį perskaitė, visiems sustojus ir susikaupus klausant, ir pirmas jį pasirašė. Po jo pasirašė ir visi kiti devyniolika, laikydamiesi pavardės alfabeto eilės. Numatydamas istorinę akto reikšmę lietuvių tautai, kun. Dogelis, Lietuvių Komiteto patalpų šeimininkas, tuojau surinko pasirašytųjų plunksnas, kad vėliau perduotų jas būsimajam istoriniam tautos muziejui.

Nepriklausomybės Akto pasirašymas ir jo paskelbimas buvo ryžtingas šuolis į nežinomą ateitį, nekompromisinis tautos valios pareiškimas. Dabarties tikrovė sakė, kad kaip tik dabar turės prasidėti įtempta kova su okupantu. Buvo aišku, kad Obostas darys Berlyne viską, kad Nepriklausomybės Aktas tepasiliktų popieriaus gabalu. Karo vadovybė nustatinėjo tuomet Vokietijos politiką, ir kaizerio generolų mintis buvo aiški: karą laimėjus, prijungti prie Vokietijos visą Pabaltijį. Taryba ryžosi. Aktą pasirašiusi, darė antrą "revoliucinį" žingsnį — aplenkdamą vokiečių

cenzurą, paskelbė aktą "Lietuvos Aids". Buvo iš anksto žinoma, kad laikraštis bus konfiskuotas, dėl to pasirūpinta jis laiku iš spaustuvių pašalinti ir vėliau savais keliais išplatinti visam krašte. Jau rytojaus dieną Akto tekstas buvo paskelbtas ir kai kuriuose Berlyno laikraščiuose. Išėjome plačion viešumon, nes trumpu laiku Tarybos nutarimas pasidarė žinomas Amerikoje ir Rusijoje buvusiems lietuviams.

Nepriklausomybės Akto pasirašymą sekę artimiausi mėnesiai virto imtynėmis su Obostu dėl krašto reikalų. Okupantas darė viską, kad Taryba negalėtų bent kuo pasireikšti namie.

Nepriklausomybės Aktą pasirašiusiųjų belieka gyvųjų tarpe tik keli. Vasario 16 diena virto tautos švente, tai buvo lietuvių tautos at-

kurto valstybinio gyvenimo pradinis taškas. Nepriklausomybės Aktas tik dėl to įgavo tokią reikšmę, kad pati tauta dideliu ryžtu ir aukomis įdėjo gyvą turinį į Nepriklausomybės Akto žodžius. Esame Akto palikuonys, ir jei turėtume pasimokyti iš mūsų praeities, tai svarbiausia pamoka yra ta: *tik siekdami laisvės, mokėdami aukotis jos patikrinimui ir nepalaužiamai tikėdami pergale, galime ją sau patikrinti. Tarp tuometinės Lietuvos padėties ir dabar gyvenamos yra daug panašumo. Panašus turi būti ir mūsų ryžtas laisvei atgauti. O nebegausingi Akto "signatarai", neperdėdami savo nuopelnų, gali būti morališkai tuo patenkinti, kad teisingai suprato padėtį ir vyriškai atliko tautos jiems patikėtas pareigas.* Elta

LIETUVOS NEPRIKLIAUSOMYBĖS DEKLARACIJA

Lietuvos Taryba savo posėdy vasario 16 dieną, 1918 m., vienbalsiai nutarė kreiptis: į Rusiją, Vokietiją ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintąją tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18 - 23 d., 1917 metais, *skelbia atstatanti Nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos Valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.*

Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos Valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas Steigiamasis Seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas.

LIETUVOS TARYBOS NARIAI:

Dr. J. Basanavičius	S. Kairys	A. Petruelis	A. Smetona
K. Bizauskas	P. Klimas	Dr. J. Šaulys	J. Smilgevičius
M. Biržiška	D. Malinauskas	K. Šaulys	J. Staugaitis
S. Banaitis	V. Mironas	J. Šernas	J. Vailokaitis
P. Dovydaitis	St. Narutavičius	A. Stulginskas	J. Vileišis

Užsienio studentai JAV-bėse

Pagal Tarptautinio Švietimo Instituto New Yorke davinius, per paskutinius akademinius metus, t. y. nuo 1958 m. rugsėjo mėnesio ligi 1959 m. birželio mėnesio, daugiau kaip 57,000 studentų iš kitų kraštų studijavo Amerikos kolegijose, universitetuose ir profesinėse mokyklose.

Šis skaičius rodo 10% padidėjimą, palyginus su prieš paskutiniaisiais akademiais metais. Dauguma buvo studentai, gana didelis skaičius (apie 8,000) internų ir rezidentų ligoninėse ir beveik 2,000 lektorių ar mokslininkų, kurie gavo paskyrimus Amerikos fakultetuose.

Studentai, atvykę iš daugiau kaip 130 įvairiausių kraštų, reprezentavo kiekvieną didesnę geografinę ir politinę sritį. Kaip ir anksčiau praėjusiais metais, daugiausia studentų atvyko iš Tolimųjų Rytų ir Lotynų Amerikos, negu iš kitų kraštų, o Kanada, ir vėl vienintelis toks kraštas, pasiuntę daugiausia studentų.

Iš Indijos, pavyzdžiui, praėjusiais metais buvo daugiau kaip 3,000 studentų. Iš jų 1,900 atvyko į Ameriką pirmą kartą. Iš visų studijavusių čia, dauguma buvo jau mokslines akademijas baigusios ir įsigijusių mokslinius laipsnius studentų. Indija šiuo atžvilgiu yra ypatinga tuo, kad beveik visi atvykę studentai dar nebuvo savo studijų baigę savo krašte.

Inžinerija vis dar yra labiausiai mėgiamas studijų kursas tarp studentų, o humanitariniai mokslai stovi antroje vietoje. Mokslo laipsnius įsigijusių tarpe pirmauja

fiziniai ir naturaliniai mokslai kartu su socialiniais mokslais.

Į kur dauguma studentų vyksta? Pereitais metais visos 50 valstybių, Kolumbijos Distriktas ir Puerto Riko buvo vizituojančių studentų šeiminkais. Tačiau į New Yorką ir į Kaliforniją jų vyko daugiau, negu į bet kurią kitą valstybę. Populiariausios kolegijos ir universitetai pirmoj vietoj buvo Kalifornijos universitetas, antroj New Yorko universitetas, ir toliau rikiavosi Kolumbijos, Yale ir Harvardo universitetai.

Iš kitų daugiau mėgiamų universitetų vakariniame pakraštyje buvo Pietinės Kalifornijos universitetas ir Vašingtono universitetas. Kitur Amerikoje Michigan, Minesota, Indiana, Illinois, Texas ir Louisiana valstybiniai universitetai sutraukė didelius užsienio studentų skaičius.

American Council

STIPENDIJŲ FONDAS LAUKIA JŪSŲ PARAMOS

Padėkime saviesiems įgyti
aukštesnius mokslus.

Visas aukas siųskite

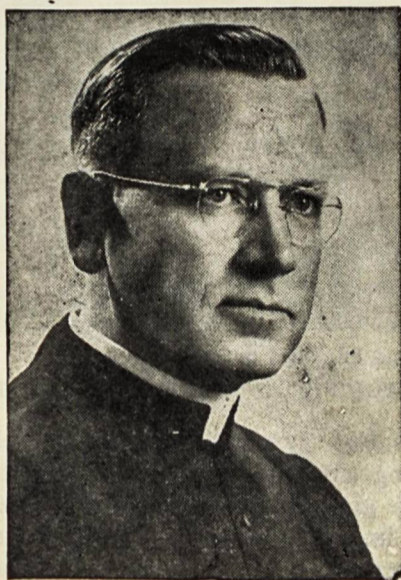
Centro Raštinėn adresu:

7155 S. Hermitage Ave.

Chicago 36, Ill.

MŪSŲ ORGANIZACIJA

PREL. JURAS PAKELTAS Į L. K. MOKSLO AKADEMIJOS GARBĖS NARIUS

Prel. P. M. Juras

Moterų Sąjungos Centro Dvasios Vadas ir visuomenės veikėjas sausio mėnesyje sulaukė naujos garbės. Lietuvių Katalikų Mokslo Akademija savo generaliniame susirinkime pakėlė Didž. Gerb. Prel. Jurą į garbės narius ir pranešė šį nutarimą laišku: „L. K. Mokslo Akademijos nariai mokslininkai, esantieji tremtyje, 1959 metų gruodžio mėn. 27 d. savo visuotiniame korespondenciniame susirinkime, į-

vertina Jūsų darbus lietuviškosios - katalikiškosios kultūros srityje ir didelius nuopelnus Akademijai, pakėlė Jus į L. K. Mokslo Akademijos garbės narius.

„L. K. Mokslo Akademijos Centro Valdyba, pranešdama Jums šią žinią, nuoširdžiai džiaugiasi, karštai sveikina naująjį garbės narį ir linki visokeriopos sėkmės“. Pasirašė A. Liūma, S.J., L. K. M. Akademijos Centro Valdybos Pirm., Kun. V. Balčiūnas, sekretorius ir Kun. R. Krasauskas, Reikalų Vedėjas.

Gegužės mėnesyje gerb. prelatas popiežiaus Jono XXIII specialiu aktu pakeltas į Šv. Sosto prelatus.

Džiaugiamės kartu šiuo naujaisiu pagerbimu. Linksmu, kad šio uolaus tautos ir Bažnyčios darbuotojus ryžtingi darbai yra įvertinami.

D. M.

Tikimės greitu laiku paskelbti rašybos konkurso pasekmes.

Laimėję premijas rašiniai bus atspausdinti MOTERŲ DIRVOJE.

Sąjungietės lėlė laimėjo pirmą premiją

Elena Verbela (kairėje) laiko rankoje numegztą lėlę, kuri laimėjo pirmą premiją

HOLLYWOOD (FLA.) SUN - TATTLER PHOTO

Elena Verbela gyvenanti Dania, Fla. daugumai sąjungiečių yra gerai žinoma. Prieš kelius metus paliko įprastus Čikagos (Brighton Parko rajono takelius ir išsikėlė gyventi į saulėtą Floridą. Nuotraukoje matome ją linksmiai nusiteikusią kadangi laimėjo iš penkiasdešimties konkurenčių pirmą premiją lėlių aprėdymo konkurse, kurį suruošė "Women of the Moose". Tos labdaringos organizacijos vietinėje kuopoje p. Verbela eina archyvininkės pareigas.

Elena Verbela, kurioms galbūt geriau žinoma kaip Elena Statkienė įstojo Moterų Sąjungon 1919 m. 20-toje kuopoje. Apie ją, Moterų Sąjungos 25 metų gyvavimo knygoje šiaip aprašoma:

"Jai įsirašius kuopos gyvavimas

pasidarė gyvesnis ir veikimas sėkmingesnis, nes nuo pat pirmos dienos įdėjo daug iniciatyvos ir darbo kuopai gaivinti ir ugdyti. Visą laiką yra buvus valdyboje... Be nuolatinio Sąjungoje veikimo, darbuojas ir visuose Bažnyčios, tautos ir katalikų visuomenės reikaluose. Kuopa tikrai didžiujas turėdama ją savo vadove".

Ne vien tik kuopoje bet ir Apskrityje ir Centre daug veikė. Centre ėjo vicepirm. pareigas ir ilgus metus išbuvo Centro išdininke. Už pavyzdinę darbuotę buvo pakelta į Garbės Nares 1941 m.

Persikėlusį į Floridą trumpu laiku suorganizavo 18-tąją kuopą, kuri gražiai gyvuoja ir šiandien. Tai tikrai pavyzdinga Sąjungietė!

KUOPŲ IR APSKRIČIŲ VEIKLA

LINKĖJIMAI SĄJUNGIETEM

1. *Malonu šiandieną
Man žodelį tarti,
Šios kilnios draugijos
Narėms gero palinkėti.*
2. *Linkiu jums sesutės,
Sveikatos geriausios
Ir nuo Visagalio
Palaimos didžiausios.*
3. *Puošia tai kiekvieną
Darbai begaliniai,
Kuriuos lig šiol dirbot
Šiai kilniai draugijai.*
4. *Gerus darbus dirbti
Visuomet mylėjot,
Dar ir su aukomis
Tankiai prisidėjot.*
5. *Te šviesi saulelė
Jūsų žingsnius lydi,
O tie geri darbai
Rožėmis pražydi.*
6. *Linkiu jums, sesutės,
Ilgiausių metelių,
Ir dar daug nuveikti
Tokių gražių darbelių.*
7. *Linkiu ir valdybai
Didžiausios kantrybės,
Draugijos darbuotėj
Meilės ir vienybės.*

Alovės Dzūkė

CONNECTICUT

HARTFORD

Mot. Sąjungos 17 kp. metinis susirinkimas įvyko gruodžio 7 d. 1959 m. Ypatingai gražiai skambėjo pirmininkės išduotas viso meto veikimo raportas. Metų bėgyje daug buvo nuveikta, ypatingai Moterų Sąjungos seimo surengimas. Raportus išdavė ir kitos valdybos narės, kurie nurodė visą esant tvarkoj ir gerą priežiūrą. Labai apgailestauta, kad esanti pirmininkė p. Kurtinaitienė atsisakė iš pareigų taipgi ir vicepirm. Naujai išrinktos Paulina Ambrazienė pirm. ir Antanina Spelienė vicepirm. Ponia Spelienė yra 17 kp. organizatorė ir jos pirmoji pirmininkė. Kitos valdybos narės liko tos pačios prot. rašt. V. Alijošienė, fin. rašt. C. Serwo, išd. J. Krivicky, kasos globėja A. Simonaitienė, koresp. A. Kedienė, knygų prižiūrėtojos G. Denvick ir E. Povilionienė.

Po susirinkimo sekė Kalėdinių dovanų pasikeitimas ir užkandžiai. Buvo malonu, kad atsilankė ir mūsų kunigėliai ir visi drauge pasilinksminom.

Baigiant, sveikiname visas Sąjungietes su Naujais Metais ir linkime geriausios sveikatos, laimės ir pasisekimo visuose darbuose.

Ap. Kedienė

WATERBURY

Moterų Sąjungos 43 kp. laikė savo metinį susirinkimą gruodžio 4 d. 1959 m. Naujai paskirtas dvasios vadas kun. Albert Karalius pradėjo susirinkimą su malda. Aptarus kuopos reikalus buvo perrinkta 1960 m. valdyba, kurią sudarys pirm. Mary Fortier, I vicepirm. Ma-

ry Kazlauskas, II vicepirm. Magdalena Karinauskienė, nut. rašt. Stefaniya Dumšienė, fin. rašt. M. Shambarienė, išd. S. Sapranienė, tvarkdarė Ona Šmotienė. Ligonų prižiūrėtoja M. Shambarienė pranešė, kad metų bėgyje radosi daug sergančių narių, būtent P. Naujavičienė, A. Maurutienė, E. Šatkūnienė, M. Degimienė, A. Abadauskienė, S. Romanauskienė ir V. Mažeikienė. Joan Gluodenis pereitą vasarą buvo išvykusi Chicagon apsilankyti ir ištiko nelaimę — puolė ir susilaužė ranką. Dar ir dabar yra serganti. Ilga laiką išsirusi narė Martha Butnor mirė gruodžio 18 d. Kuopos narės reiškia gilią užuojautą likusiai šeimai. Metų bėgyje mirtis aplankė keturių narių namus atskirdama iš gyvųjų tarpo šeimų galvas a. † a. Joną Poderį, a. † a. Juozą Liuną, a. † a. Petrą Šmotą. Likusiom našlėm reiškiamame gilią užuojautą.

Nelabai malonu pranešti tokias nesmagias žinutes bet linkime visom linksmų ir laimingų Naujų Metų.

M. Shambaris

ILLINOIS

CHICAGO

Kukliai susikūrusi Moterų Sąjungos 75 kp. jau paminėjo savo pirmuosius gyvavimo metus. Naujosios kuopos skaičiuje randasi ne tik jaunųjų čia-gimusių moterų bet ir senųjų, kurių narystė prasidėjo keletą dešėtkų atgal. Per šiuos metus dvi pramogos atnešė suvirš \$275.00 gryno pelno. Per 1959 m. seimą, ponja Rastenienė buvo pakelta į Garbės Nares. Tikrai visai kuopai tai yra garbė nes jos kilni dvasia visoms liko įkvėpimu.

Rudens metu narės dalyvavo bendrai šv. Mišiose Tėvų Marijonų

Chicagos vienuolyno koplyčioje. Erdvi vieta visas sujaudino Dievo ir Tėvynės gerovei dar stipriau padirbėti.

Šiems metams išrinkta ta pati valdyba, būtent: pirm. URSULĖ RASTENIENĖ, vicepirm. ONA DOLIK, rašt. PAULINA KAIRIENĖ, fin. rašt. BRONĖ NADZVECKIENĖ, išd. BERTA LAURINIENĖ. Dvasios Vadas pasiliko Kun. JONAS VELUTIS.

Valdyba papildyti išrinktos komiteto VIRGINIA BALNYTĖ, išdo globėjos SANDY TRAINAUSKAS, DOLORES VITKAUSKIENĖ ir DONNA ŽILIENĖ.

Kalėdų susirinkimas dar ypatingiau davė progos visoms susipažinti. Švenčių proga linkėjimais, dovanomis ir vaišėmis pasidžiaugta.

Šis būrelis labai vieningai dirba, visos viena kitai maloniai ir linksmi pritaria. Retai moterų tarpe randame tokias švelnias, kuklias dorybes. Duotas 75-tas numeris atstoja deimantą, kurio skaistumas visų akis žavėja. Duok Dieve, kad ši kuopa vis skaisčiau žibėtų savo darbais.

Žiniukas

CICERO

Moterų Sąjungos 2 kp. susirinkime sausio 11 d. vadovaujant pirminei S. Diržienei buvo pranešta, kad narės Rožė Matulaitienė ir Viktorija Batavičienė pergyvenusių operacijas pamažu sveiksta. Pasigendama ir narių Kotrynos Sriubienės ir Barboros Daunienės, kurios nesveikuoja ir negali susirinkimuose dalyvauti. Ponja Lukošaitienė pranešė, kad aplankė Poniją Sriubienę, kuri dėkoja Kuopai ir narėms už Kalėdinius prisiminimus.

Ponja Augusta Šatkienė, Kuopos Raštininkė, išdavė raportą iš Aps-

kričio susirinkimo ir taipogi iš buvusio Kuopos knygų pertikrinimo susirinkimo narės Ponios S. Bočiūnienės namuose. Valdyba buvo gražiai Ponios Bočiūnienės priimta ir gardžiai pavaišinta. Raportai priimti.

Buvo vienbalsiai nutarta sumokėti duokles Federacijai.

Vajaus proga Ponia Diržienė paskatino nares pasišvęsti pasidarbaujant prirašymui naujų narių.

Buvo skaitytas kvietimas 48-tos Kuopos dalyvauti dvasinėje puotoje kovo 20 d. 7:30 valandą ryte šv. Mišiose ir pusryčiuose. Kvietimas vienbalsiai priimtas.

Gruodžio susirinkime buvorinkta 1960 metų valdyba, kuri vienbalsiai išrinkta ta pati, būtent: Pirm. S. Diržienė, Vice-Pirm. B. Činikienė, Prot. Rašt. A. Šatkienė, Fin. Rašt. L. Virkutienė, Išdo Globėjos T. Cieslak ir Lukošaitienė, Išd. O. Rudinskienė, Tvarkdarė A. Lorenat, Ligonų Lankytojos, E. Laurx ir A. Lorenat, Korespondentė, M. Bisinas, Delegatės į Labdarių Kuopos susirinkimus B. Palubinskienė ir S. Diržienė, Delegatės į Federacijos susirinkimus A. Šatkienė ir B. Jakaitienė. Po susirinkimo buvo vaišės ir pasidalinta Kalėdinėmis dovanėlėmis.

Pirmininkės dukrelė Roberta Diržius rengiasi vestuvėms Vasario 13 d. su William R. Givlin, tai šia proga smagu palinkėti naujai porelei daug laimės ir Dievo palaimos naujame stone.

Mariona Eisinas

CICERO

Moterų Sąjungos 48 kp. metinis susirinkimas įvyko sausio 4 d. Susirinkimą atidarė su malda kuopos pirm. M. Genienė. Buvo apsvarstyti

nebaigti reikalai ir nustatyta 1960 m. visai nauja organizacijos darbuote. Praeitais metais kuopa nuveikė daug gražių darbų, jų tarpe bingo lošimas ir išvažiavimas į Sand Dunes. Abu parengimai davė kuopai \$230.00 pelno.

Kuopa paaukavo šv. Kazimiero seselių vienuolynui \$100, Labdarių s-gai \$100, saleziečiams \$100 ir šv. Antano parapijai \$100. Dalyvavo kitų organizacijų bei įstaigų seimuose ir prisidėjo aukomis.

Marijona Genienė dalyvavo Moterų Sąjungos seime. Buvo apmokėta jos kelionės išlaidos ir įteikta auka Stipendijos fondui \$10. Įstojo keletas naujų narių.

1959 m. gruodžio 31 d. kuopa turėjo savo išde \$910.

Valdybos Rinkimai

Perrinkta nauja valdyba: pirm. Marijona Genienė, vicepirm. Albina Nodus, prot. rašt. Ona Gudienė, fin. rašt. Petronelė Zakarienė, išd. Almina King, išdo glob. Ruth Zilonis, tvarkdarė Anna Norich, dvasios vadas per ilgus laikus yra mūsų gerb. klebonas prel. Ig. Albavičius.

Vaišėms rengti komisija: Albina Nodus, Almina King. Pagelbėt Teklė Mikolaitienė. Ligonų komisija: Albina Nodus, Almina King ir Ona Gudienė.

Atstovė į Federacijos 12 skyrių Marijona Genienė.

Kuopa nutarė surengti bingo lošimą. Komisija tam reikalui bus išrinkta vėliau.

Gruodžio mėn. mirė dvi kuopos narės: a. † a. Juozafina Stankienė ir a. † a. Marijona Juškienė. Kuopa reiškia užuojautą Stankų šeimai, Rapolui Juškai ir kitiems giminėms.

Kuopos narė Marijona Vaičiū-

nienė puldama buvo smarkiai susižeidusi kairios rankos petį. Kita ligonė Ruth Žilionis jau tiek pasveikusi, kad atsilankė į susirinkimą.

Po susirinkimo buvo vaišės, kurias paruošė Albina Nodus, Almina King, Marijona Genienė, Petronelė Zakarienė, Ona Gudienė ir Petronelė Kleinienė. Po skanių vaišių buvo pasikeitimas Kalėdų dovanėlių ir palinkėta vienai kitai kuolaivingiausių Naujų Metų.

MASSACHUSETTS

BROCKTON

Gruodžio mėn. 26 dn. Moterų Sąjungos 15-os Kuopos globoje, prel. Urbonavičiaus salėje įvyko jaunimo pasilinksminimas. Dalyvavo apstokai jaunimo. Matėsi pranciškonų ir Putnamo Seselių pensijonato auklėtinių. Buvo vienas iš Kalifornijos, tai Kenebunko gimnazijos auklėtinis Mitkus iš Los Angeles, kuris dėl tokio tolumo kelio, negalėdamas savo tėvelius pasiekti, Kalėdų atostogoms atvyko pas savo mokslo draugą Algį Stašaitį.

Pagirtinas sumanymas Pranės Grybauskienės ir Sofijos Stašaitienės. Jų rūpesčiu gelbstint ir kitoms sąjungietėms, jaunimas lietuviškoj aplinkumoj pasilinksmino sąjungiečių suneštomis vaišėmis, pasivaišino ir dar sudėjo 27 dol. 80 cent. šv. Kazimiero parapijos Seselių naujo namo statybos fondui. Atsilankė ir kaikurios sąjungietės aukodamos tam reikalui po vieną dolerį.

Kazukonis paaukojo plokštelių muziką, o Pr. Kašeta parodė spalvuotus paveikslus ekrane iš parapijos bankieto vaizdų.

Matėme ten ir mūsų sąjungiečių

chorą margaspalviuose tautiniuose rūbuose.

Ir šį kartą kuopos Vice-pirmininkė Elena Plonienė iškepė žaviai papuoštą tortą.

Mūsų Kuopos buvusi Vice-pirmininkė Sofija Stašaitienė — bendruomenės pirmininkė — suruošė bendruomenei pasisekusį Naujų Metų sutikimą, mūsų kuopos narės Onos Gureckienės salėje.

Savi pas savus!..

K. Kėblinskienė

WORCESTER

A Belated "Thank You"

M. Delionienė

I wish to thank sincerely and gratefully the delegates of the past 28th convention, the Board, and my very dear friends who so overwhelmingly agreed to my elevation

as an "Honorary Member."

It is indeed a great honor and a great joy to have reached such a rank. I thank God that I was able to achieve such glory.

In particular, I wish to thank my dear friends Mrs. Magdalen Urmon, Mrs. Mary Zemaitis, and many others of whom I have not been told, who worked so hard to obtain the information and to get the letter of recommendation accepted at the convention, even though such a letter must be sent in 30 days prior to the convention. These dear friends put in every effort to have the letter accepted and the delegates who attended were truly understanding, so that in turn, I was accepted as "Honorary Member", for which I am most humbly grateful.

God love you all,

Margaret Delonis
(*Delionienė*)

NEW JERSEY

ELIZABETH

Moteryų Sąjungos 66 Kuopa su-ruošė pagerbimo vakarą ilgametei kuopos sekretorei Onai Baltramaitienei. Išbuvusi tose pareigose ir ne-nuilstamai dirbusi Moteryų Sąjungai 45 metus, Ona Baltramaitienė pa-prašė būti pakeista. Dėkingos ir pil-nai įvertindamos jos pasišventusį darbą kuopos narės gruodžio mėn. 27 d. susirinkimo parapijos salėje susirinkimui ir vaišėms pagerbti Oną Baltramaitienę.

Susirinkimą malda pradėjo kuopos dvasios vadas kun. J. Pragulbic-kas, kartu sukalbėdamas maldą už mirusias nares. Toliau susirinkimui vadovavo kuopos pirmininkė Justi-na Bunienė. Ji padėkojo Onai Bal-

tramaitienei už ilgą ir tvarkingą kuopos knygų vedimą be mažiau-sio atlyginimo, ir išklė jos pasi-šventimą kuopos reikalams. Dėkin-gumui išreikšti jai buvo įteikta do-vana. Pirmininkė taip pat pranešė, kad kuopos raštininke pakviesta ir sutiko būti Julija Radžiuvienė, jos pagalbininke — Marija Juškienė. Kuopon įstojo dvi naujos narės E. Akulionienė ir Ona Sliažienė.

Į po to įvykusius pietus atsilan-kė naujai į prelatus pakeltas para-pijos klebonas kun. M. Kemėžis, kurį moterys pasitiko širdingais plovimais. Savo kalboje prelatas Ke-mėžis sveikino gražiai veikiančią kuopą ir dėkojo tiek visai kuopai tiek atskirom narėm už pagalbą pa-rapijos ir bažnyčios darbuose. Jis pasakė, kad dėka gerų parapijos kunigų ir darbščių organizacijų pa-rapija gali aukštai iškilti.

Svečiams ir moterims linksmi besišnekučiuojant vaišės dar užtru-ko. Moterys skirstėsi patenkintos ir dėkingos kuopos pirmininkei Justi-nai Bunienei, kuri buvo svarbiau-sia to susiėjimo iniciatorė, taip pat ir darbščioms šeiminkėms Degu-tienei ir Kakštienai, taip skaniai pa-ruošusioms vaišes.

Kuopos Koresp.

NEW YORK

BROOKLYN

Moteryų Sąjungos 24 kuopa sa-vo metinį susirinkimą sušaukė 1959 m. gruodžio mėn. 13 d. Angelų Ka-ralienės par. salėje. Kuopos pirmi-ninkei E. Vaišnoraitei tarus atida-romąjį žodį, buvo pakviestas dva-sios vadas kun. V. Pikturna sukal-bėti maldą. Praėjusio susirinkimo protokolas buvo perskaitytas ir pri-imtas be pataisų.

Apie New - Yorko - New Yersey

apskrities suvažiavimą spalio mėn. 11 d. Apiešimo par. salėje, pranešimą padarė M. Masionienė.

A. L. R. K. Federacijos kongreso, įvykusio š. m. lapkričio mėn. 27, 28 ir 29 d. d. New-Yorke, Commo-dore viešbuty, trumpą pranešimą padarė E. Vaišnoraitė, pasidžiaugdama, kad 24 kp. narės aktyviai ir skaitlingai dalyvavo Federacijos Kongrese. Po valdybos pranešimų, sekė naujos valdybos rinkimai. Kuopos Valdyba perrinkta ta pati, būtent: pirm. E. Vaišnoraitė, vice pirm. — M. Pūtinienė, finansų rašt. K. Dumblienė, protokolų rašt. O. Kazlauskienė, išdininkė A. Butkienė, išdo globėjos O. Panatauskienė ir E. Šimanskienė, tvarkdarė M. Masionienė. Dvasios vadu pakviestas ir toliau sutiko būti kun. V. Pikturna. Nutarta artimiausioje ateity suruošti laimėjimų vakarą. Po susirinkimo, visos narės skirstėsi, pilnos pasiryžimo, dirbti vieningai kuopos labui”.

OHIO

CLEVELAND

L. R. K. Moterų Sąjungos 36

kuopos metiniam susirinkime, įvykusiam 1959 m. gruodžio mėn. 6 d., buvo renkama nauja valdyba.

Susirinkimui prašant, buvusi valdyba sutiko pasiūlyti sekantiems metams, išskyrus pirm. O. Mikelio-nienę, kuri atsisakė toliau būti valdyboje, todėl buvo darinkta į valdybą M. Maslauskienė.

Dabartinę valdybą sudaro: pirm. O. Juškienė, vice pirm. M. Maslauskienė, sekr. E. Nainienė, išd. M. Žilinskienė, fin. rašt. S. Miliauskienė, išdo globėjos V. Katkauskienė ir L. Valatkevičienė, karūnos globėjos M. Gecevičienė ir U. Lincevičienė ir korespondentė E. Mikšienė.

Susirinkime dalyvavęs kuopos dvasios vadas klebonas kun. J. Angelaitis pareiškė padėką buvusiai valdybai ir visai kuopai už nuveiktus didelius darbus ir už sukeltus statomos parapijinės mokyklos fondui \$300, o naujai valdybai palinkėjo su Dievo Motinos pagalba ir toliau taip gražiai, vieningai dirbti.

Koresp. E. Mikšienė

IT WALKED WITH THEM

ANTONIA M. WACKELL

*It walked with them through the shaded dark,
Under the trees that girded the park.
Unknown to them, it moved along
And in its heart it hummed a song, —
Not clearly loud as the trumpet's call,
But, as quietly as the song of evenfall.*

*It walked with them through the shadowed scents,
Through the lilac's and rose's benevolence.
It hugged them both in a warm embrace,
Brushed her hair across her face,
And added diamond sparkles to their eyes.
Infinite Spring: — You are so very wise!*

WHAT IS THE WORTH OF A WIFE?

by KATHERINE ORCATE

I'm a housewife and mother, healthy and still young enough to play ball with my eight-year-old son. According to statistical tables I'll be around another 40 years. Yet despite this rosy prognosis I'm convinced my husband should carry insurance on my life.

Until two months ago, I gave little thought to "wife insurance." As a matter of fact, like most women, I avoided the subject. Talking about death made me uncomfortable. Thinking about my family going on without me was frightening. Inwardly, I resented anyone placing a dollar sign on the services which I gave lovingly as a wife and mother. In short I was delighted to have my husband carry the insurance on *his* life and with it the assumption that he would die first. My security rested in his good health, in the happiness of our children, in the peace of our home.

Then two months ago tragedy struck close to us. A young friend passed away after a brief illness, leaving to her grieving husband the staggering task of raising two small daughters on a modest salary, with no female relatives, and no insurance on her life.

Jane's death suddenly forced me to face questions and issues which I had ducked for years. What would happen to our children, I wondered, if I were to die first? Who would care for them? How would my busy husband manage? And what price, spiritually and financially, would my family pay because I had taken the stance of an ostrich?

One answer was obvious. No one could replace the intangibles... the love and affection, interest and concern... which as a mother I was able to give my children. But there were specific jobs to be done, too. Like it or not I suddenly discovered that a wife and mother plays a major economic role in family affairs.

Jane's husband pays \$300 monthly to a pleasant woman who does a fraction of the cooking, washing, nursing, sewing, fence-mending and chauffeuring that Jane once did. By the time Bill's youngest daughter is 18, he will have paid (if he can manage it) \$54,000 out-

of-pocket because neither he nor Jane could read the future nor plan for the unpleasant.

Bill's problems have taught me new lessons about my worth to my family. It is strange that women like myself need to be shocked into realizing the value of our services. It is inconsistent with the fact that modern women make up one-third of the U. S. work force, own 70 percent of our private wealth, vote, buy most of the nation's purchases, and function as stockholders and taxpayers. Yet as housewives our modesty gets the better of us and we shut our eyes to the cost of replacing our services.

This attitude, aside from being poor business, is unrealistic. I suspect it dates back to the time when in saying "Woman's place is in the

home" men really meant that women had no place in planning for the security of that home. Indifference to worldly matters was all right when there were extra women in the home (grandmas and kindly aunts) who could take over just in case the unexpected happened. But today the spare relatives are gone, and with them has gone the added security of extra hands. Contrary to what the manufacturers say, running a modern home is far more complicated than the mere

push of a button or stir of a mix. Today we know that housewifery is an expensive blend of skill, artistry, wisdom and work.

The average man is financially unable to pay an outsider to perform these essential services. Our friend Bill found this out much too late. My husband and I have done some hard thinking on the matter since Jane's death. We can't guess the future, but we can help provide for it. Certainly one answer for our children's security and my husband's peace of mind is "wife insurance."

"Home & Highway Magazine, published by the Allstate Insurance Companies".

Are YOU a Gossip?

Arthur Patton, C.S.S.R.
(Part II — Conclusion)

Obliges to Restitution

God at times permits injustice, but He never endorses it. In fact, injustice is *one form of sin* God does not forgive for the mere asking; before pardon is granted, justice must be re-established, at least in intention. If we have taken from our neighbor, we must return; if we have sinfully harmed his good name, we are bound to repair his reputation; if we have damaged his property unjustly, we must make restitution. *The unjust shall not possess the kingdom of God.*

But — how many of the whisperers and gossips recognize this

obligation to undo the harm their loose tongues cause? Their malformed consciences delude them into feeling that they possess some strange right to their maliciousness. Yet their debt does not disappear by their ignoring it. What God says of the thief of material goods, applies no less strongly to the thieves of that which is more precious than wealth: a man's good name. *The curse shall come to the house of the thief and it shall remain in the midst of his house and shall consume it, with the timber thereof and the stones thereof.*

Moreover, how many of these character assassins will spend the time and effort needed to withdraw the poison of their tongues? The pride that prompted their injustice will hardly permit an admission of malice.

Reparation is Difficult

Again, even when the repentant would repair the damage done to another by evil talk, how can the restoration be adequately achieved? The defaming word, like a stone cast into water, sends, out its force in all directions in ever-widening circles. St. Bernard demonstrated this fact in a penance he gave to a scandal-monger of his day: he ordered the woman to loose the feathers from a pillow upon the wind and then to regather them.

A difficult task indeed: to restore a reputation ruined. Nevertheless, a proportionate effort must be made. *If you have lied about another, you must let it be made known that your statements*

were false. If you have defamed another by revealing a hidden, unknown fault, you must endeavor to counter-balance the damage by speaking well of them to an equalizing degree.

Retribution

Backbiting brings its own retribution. When gossips establish themselves as carping critics of others, they are avoided by everyone who has a bit of common sense. The gossip may wish to give you the impression that you are a favored confidant; but you have no doubt that when you turn away, the knife will be buried in your own back. *The evil-tongued one may be swollen blind by his self-importance and pride, but the fact remains that such as he (or she) are disliked, feared, and completely despised. The tongue of the fool is this ruin.*

The Verdict of Christ

Familiar to most people is the soaring song of St. Paul on charity: *If I speak with the tongues of angels and have not charity, I am become as sounding brass or a tinkling cymbal. If I should have prophecy and should know all mysteries and all knowledge, and if I should have faith so that I could move mountains and have not charity, I am nothing.*

Charity — *caritas* — means love. And though St. Paul is referring directly to love of God, his words are equally applicable to love of our neighbor; for our Lord tells us that love of God and love of our neighbor are alike. *And the second is like to this: thou shalt love thy neighbor as thyself.* If the two

Genevieve Kaneb's Report on the WUCWO Congress

ROME, 1957

Congress leaves never-to-be-forgotten memories

Part IV (Conclusion)

This Second Congress is truly a sign of the apostolate's taking root on the world scene and inspires the greatest hopes.

We also note the advancement of militant Catholics of all continents approaching maturity. We

charities are alike, then the soul devoid of love of his neighbor, cannot be a soul vested with true love of God. Furthermore, it will avail a person nothing to be eloquent, learned, strong in facts if he be devoid of charity not only to God but also to his fellow man. *This is my commandment, that you love one another as I have loved you.*

Since the mandate of Christ is so absolute in matters of Christian charity among human beings, it follows as simply as two and two make four, that the habitual destroyer of the good name of others is no friend of God, whatever be his or her external pretense of piety. Such a one is not even a Christian, by Christ's own standard: *By this will all men know that you are my disciples, if you have love for one another.*

Two days before His death upon the cross Christ described the last judgment. He emphasized that the basis of His approbation of the just, and the condemnation of the reprobate would be their charity; *Amen I say to you, as long as you did it to one of these, the least of my brethren, you did it to me.*

A strong motive, surely, is provided here against the cutting tongue!

'Liguorian Pamphlets
Liguori, Missuori'

admire especially in Asia and Africa the parallel progress of a native clergy and of the laity at the moment in which through modern evolution the countries and territories of these continents reach their political majority.

We recall among the principal business of the Congress the constant thought for our persecuted brothers of the Church of Silence whose memory was honored in a public session and in a prayer vigil at St. Mary Major.

The discussions that followed during nine wellfilled days were of high quality and great variety. Speakers came from all corners of the world. His Excellency Archbishop Montini of Milan explained the Mission of the Church and the duties of the apostle, who must put into relation the sacred and the secular in such a way that the first may not be contaminated but communicated and that the latter may not be altered but sanctified. We cite also the lecture by Bishop Larrain of Talca, Chile, on the growth of Christian life; that of J. Folliet on the expectation of the world today; that of A. Vanistendael on the responsibility of the laity on a world scale, and finally that of John Wu, Chinese philosopher and jurist, who put the audience in contact with Oriental psychology, reminding them that Christianity is beyond East and West.

Numerous work groups were organized by language to study the fundamental formation of the laity

for the apostolate according to the different milieus of life: family, parish, school, organizations.

This is a delicate problem, an emotional and grave one, it affects so many futures: wives, mothers, and through them children. Each speaker, from her own point of view, excelled at presenting the question. Mme Morard showed how to develop a true personality in today's context and Mother Rosa Eugenia told how to form this personality in terms of a family mission enlarged to its true dimensions.

These two lectures will be published specially in an edition which merits widest possible distribution to religious educators and mothers. In effect, it seems to us that each point of the reports would open fruitful exchanges of views among religious and among mothers and even better would be apt to establish discussion of great interest between mothers and religious educators. Thus both may be enlightened and mutually supported in their task complementary to that of the Church which our Lord has asked to form strong human and Christian personalities capable of fully carrying out their mission as Christian women in today's world.

WUCWO and official international organizations

The afternoon of September 30 was devoted to the United Nations and other official organizations. Alba Zizzamia, New York, assistant WUCWO observer at the U. N. Economic and Social Council and UNICEF consultant for WUCWO, presided over the panel in the absence of Catherine Schaefer, who

was detained in New York by the U. N. Assembly.

Participants in the panel were: Agnes de Kalbmatten, Geneva, observer at the U. N. European office and the International Labor Organization; Mlle de Saint Maurice, Paris, general secretary and UNESCO observer, accompanied by Mme Radilofe of Madagascar; Margaret Mealey, observer at Organization of American States; Mlle Swagemakers, Tilbourg, assistant general secretary, who follows the work of the Council of Europe.

The discussion brought out the following points:

- the real competence of WUCWO observers, a competence to which the UNESCO representative later paid tribute.

- the efficiency of our network of communications throughout the world.

- the incomparable force given by doctrinal unity.

- the importance of collaboration of the national level among the agencies of U. N. and Catholic women's groups.

Four important conclusions were approved concerning WUCWO's relations with FOA, ILO, UNESCO, UNICEF.

A new stage was opened in concrete achievements in this area.

Finally, here are striking points in the Congress conclusions:

The formation of the apostolate presupposes first the deepening of a spiritual life adapted to the conditions of lay life and directed toward others in a spirit of service. It then requires deepening of doctrinal understanding, particularly of the social doctrine of the Church. Lastly it requires a knowledge of

the actual world and its needs. It must more and more take on an international character and be the constant preoccupation of all who contribute to children's and adult education. It will not be possible without the support of the clergy.

Catholics of the entire world are invited to participate wholeheartedly and with a spirit of service in all forms of economic, social and cultural cooperation. They must work for the establishment of justice for each individual, each people, and among all peoples. In the face of the present crisis, they must carry forth and answer of Christ communicated by the Church. Today as yesterday men hunger for God.

THE ROME CONGRESS...
A POINT OF ACHIEVEMENT...
A POINT OF DEPARTURE AS
WELL

The Rome Congress marks a chapter in the life of WUCWO. It has a long preface. It must have a future.

The Preface:

During the past four years:

in *Europe* (Strasbourg, Mont Ste Odile, Fatima, Copenhagen)

In *Latin America* (Argentina, Brazil, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Mexico, Panama, Peru, Uruguay)

in *Africa* (West Africa and the Cameroons) in *Asia* (Burma, India, Pakistan, the Philippines, Thailand)

Meetings, information days, study sessions, visits took place. And through all these exchanges, the bonds of friendship have been strengthened among the Catholic women of all continents. Studies

have been made in common, information has been given and received. The preface of this Congress has been this living recognition of our mutual responsibilities, our responsibilities in common for all Catholic women of the entire world, wherever they may be.

The Congress:

When in Rome during eight days of intense work, research by continents, friendly exchanges of methods, experiences, we had the impression — of knowing each other;

— of being certain of our wish to help each other in the service of the Church and our sisters across all continents, across the world, because a living network has been built;

— and that the current of universal charity was felt again, lived and especially because the Holy Father had told us "Go on the mission on which I send you I know your Union. Continue."

Tomorrow:

The next day, the day after Rome:

Until the next Congress, that of 1961, if the Lord wills it, we will extend our great network of friendship and mutual help among all continents, countries and territories; strengthen our bonds in spirit and by prayer with our sisters behind the iron curtain, while awaiting the day when they will again be among us; continue our exchanges of experiences and our study sessions, explore an effective decentralization of our international work; and actively prepare for our next great meeting in Rome

— the Fiftieth Anniversary of the Union.

CATHOLIC WOMEN'S ORGANIZATION OF GUINEA (AFRICA) IS ASSOCIATED WITH THE WUCWO CONGRESS

Our sisters from Guinea in order to make themselves a part of our prayers and works undertook a number of projects. Madame N'Diaye, president of the Organization of Catholic Women of Guinea, writes that "Guinea as a whole participated from its heart in this Congress which honors all the Catholic women of the World."

Two hundred posters were put up in the twenty most important places in the diocese reading:

"A new fact in the history. Catholic women of all races are going to meet in a World Congress in Rome from September 29 to October 4, 1957. The program: How to Develop the Personality of Woman; The Mission of Woman in the Modern World; Hunger in the World and WUCWO. Africa will be represented at this international meeting by delegates from Madagascar, Senegal, Belgian Congo, Basutoland, etc."

Day of prayer and information in Conakry:

Sunday, September 29 — during our audience at Castel Gondolfo — a High Mass was celebrated at ten a. m. in the Cathedral of Conakry for the intention of the Congress. All the Catholic women of Conakry were invited. The sermon was preached by Father Fawler: "The Catholic woman and her responsibilities in the world."

In conclusion, I want to thank you for giving me the opportunity

JUNE GRADUATES URGED TO APPLY FOR SCHOLARSHIPS

Once again, we are announcing scholarship grants. High School students graduating this June, wishing to apply, are asked to comply with the following requirements:

1) applicants will be judged on the following basis —

- a. highest scholastic marks,
- b. establishment of need,
- c. three character references — one from the school principal, showing his average; a second from his Pastor, and a third character reference from an individual other than a person in the immediate family.

2) The above information must be sent by REGISTERED MAIL to the Scholarship Committee Chairman, MRS. DALE MURRAY, 205 LUELDE ST., SOUTH BEND 14, IND. not later than April 15, 1960.

Scholarships will be awarded to those who wish to enter institutes of higher education or the religious life. They will be presented only to the son or daughter of a member of our organization, or to a member herself.

to share one of the most precious participations a Catholic can experience and urge you all to remain steadfast in — and proud of your heritage.

Speak its melodic syllables, uphold its glorious traditions, read its literature and pray to God for its Church of Silence!

(Conclusion)

LITH. BIBLIOGRAPHY SERVICE
1132 WALNUT ST.
DANVILLE, ILL.

Motery Dirva
205 Luelde Street
South Bend 14, Ind.
Return postage
guaranteed

LITH. BIBLIOGRA
TARNYBOS
224444

LANGUAGE AS A WEAPON OF RUSSIFICATION

In the summer of 1959 there were persistent rumors that Moscow was planing to replace Latin alphabet in Soviet-occupied Lithuania by the Cyrillic one. Up to now the rumors have not been confirmed; the Komsomol organ in Lithuania has even published an indignant denial. Yet the fact remains that Moscow, together with a Russophile wing of the Lithuanian Communist Party (headed by A. Snieckus), are endeavoring to increase the role of the Russian language in Lithuania's life.

There are disquieting indications that the pressure to impose the Russian language on Lithuanians to an ever increasing degree is part of a longterm plan whereby *Russian would become the language of the communized world*. Thus, the official Communist organ on philosophical questions, *Voprosy filosofii*, has the following to say in its issue No. 7 of 1959:

"In a period of a common economy and state system of all nationalities, as well as in the background of a common social culture, there arises a need to have a common language for all. The functions of such a common language are performed by the Russian language — the language of a great nation."

Even more revealing is the reasoning of an article in the Russian

CP theoretical magazine *Komunist* (issue No. 13, 1959). The author of the article speaks about the "assimilation of nations and national cultures". Yet, according to him, this process should not be envisaged as something that could begin only after communism is victorious in all the countries of the world. The introduction of a single language and the assimilation of national cultures is—the author stresses—a complex and long process which "as it seems to us, already has a beginning in our present-day reality."

Such a clearly expressed policy of the Kremlin bodes nothing promising for the Soviet-occupied nations, including Lithuania. It portends stepped up Russification which will, in turn, evoke increased resistance. In this silent war the role of the Lithuanian Communists has been clearly defined by a recent declaration of the Central Committee of the Soviet CP: "Fight against local nationalism and the inculcation of friendship and boundless love toward the great Russian nation is the first duty of the Communist of all the nations". Whether all Lithuanian Communists will act in the spirit of this exhortation, is another question.

Elta.